روزنامه
اقتصاد سرآمد
پنج شنبه- ۲۸ آبان ۱۴۰۵- سال دوازدهم- شماره ۲۶۳۹ - قیمت: ۱۵۰۰۰۰تومان
www.Eghtesadsaramad.ir
eghtesadsaramad
@Eghtesadsaramad

روایت سرآمد از نشست خبری رئیس سازمان شیلات ایران؛

شیلات ایران در آستانه جهش سرمایه‌گذاری

از تولید ۱.۵۷ میلیون تنی تا هدف‌گذاری ۱۰۰ هزار میلیارد تومانی

۴

سرآمد گزارش می دهد؛

سدسازی ایران ریشه در نیازهای اقلیمی دارد

۵

سرآمد بررسی کرد؛

راه آهن شلمچه - بصره در ایستگاه تأخیر

ضرورت اتصال ریلی در شرایط محاصره دریایی

۸

عکس: انبیکده تهران

جایگاه بخش خصوصی واقعی در معادلات اقتصاد دریایی ایران کجاست؟

۷

مقاله

«فرماندهی واحد اقتصادی» حلقه مفقوده در مواجهه با جنگ اقتصادی

مرتضی فاخری - در فضای راهبـــردی کنونی، تقابل همه‌جانبه قدرت‌های مقابل با جمهوری اســـلامی ایران را نمی‌توان صرفاً در چارچوب رویارویـــی نظامی یا امنیتی تحلیل کرد. عرصه اقتصادی، به عنوان یکی از میدان‌های اصلی این تقابل، نیازمند انسجام کامل در تصمیم‌گیری و سرعت عمل در اجراست. با این حال، مشاهده وضعیت جاری نشان می‌دهد که سازوکار تصمیم‌گیری اقتصادی کشور هنوز فاصله معناداری با اقتضائات شرایط اضطراری دارد. فقدان یک فرماندهی واحد و هماهنگ در حوزه اقتصاد، در حالی که دشمن تمامی ظرفیت‌های مالی، تجاری و رسانه‌ای خود را برای اعمال فشـــار حداکثری به کار گرفته است، به یکی از گلوگاه‌های اصلی ناکارآمدی سیاســـت‌ها تبدیل شده است. این ناهماهنگی نه تنها در عرصه‌های کلان نظیر تجارت خارجی و مدیریت بازار ارز قابل رصد است، بلکه در تصمیم‌گیری‌های خردتر اما سرنوشت‌ساز مرتبط با معیشت اقشار آسیب‌پذیر نیز نمود یافته است. در واقع، وقتی ساختار تصمیم‌گیری از یکپارچگی لازم برخوردار نباشـــد، حتی سیاست‌های حمایتی نیز نمی‌توانند به موقع و با اثربخشی لازم به اجرا درآیند و چه بسا در اثر تأخیر یا ناهماهنگی، اثر بخشی خود را از دست بدهند.

نمونه بارز این وضعیت را می‌توان در مناقشـــات طولانی و فرسایشی پیرامون سازوکار جبران قدرت خرید خانوارها و به طور مشـــخص، افزایش اعتبار کالابـــرگ الکترونیک متناسب با نوسانات نرخ ارز ملاحظه کرد. در حالی که تورم ناشی از جهش‌های ارزی به سرعت سفره خانوارها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و هزینه تأمین ســـبد غذایی را به شکل چشـــمگیری افزایش می‌دهد، فرایند تصمیم‌گیری برای به‌روزرسانی اعتبار حمایتی ماه‌ها به طول می‌انجامد. وقتی نرخ ارز به عنوان لنگر اسمی قیمت‌ها در بازار عمل می‌کند و هزینه واردات نهاده‌ها، مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای را متأثر می‌سازد، تعویق در متناسب‌سازی ابزارهای حمایتی به معنای کاهش واقعی قدرت خرید و انتقال فشار مضاعف به دهک‌های پایین درآمدی اســـت. این تأخیر، آن هم در شرایطی که دشمن بر فروپاشـــی اقتصادی از طریق فشار بر معیشت مردم متمرکز شـــده است، نوعی عقب‌ماندگی راهبردی تلقی می‌شود.

ریشـــه این وضعیت را باید در فقدان یک قرارگاه اقتصادی متمرکز و پاسخگو جســـتجو کرد. تجربه سال‌های اخیر نشـــان می‌دهد که تصمیمات پراکنـــده و بعضاً متناقض در حوزه‌های ارزی، تجاری و حمایتـــی، نه تنها به کاهش التهاب بازار کمک نکرده، بلکه خود به عاملی برای تشدید انتظارات تورمی و بی‌ثباتی تبدیل شـــده است. در شرایط جنگی اقتصادی، تعدد مراکز تصمیم‌گیری و نبود یک مرجع واحد که بتواند سیاست‌های پولی، مالی و تجاری را در یک راستا هماهنگ کند، به مثابه جنگیدن با آرایشی نامنظم و بدون فرماندهی واحد است. برای برون‌رفت از این وضعیت، ساختار تصمیم‌گیری اقتصادی کشور باید با رویکردی مبتنی بر مدیریت بحران و متناسب با شرایط اضطراری بازطراحی شـــود تا ضمن حفظ انسجام نهادی، ســـرعت واکنش به شوک‌های بیرونی به حداقل برسد.

ادامه در صفحه ۲